

Арабскѣ-тѣ табіѣхъ *), дѣто ся глѣда нататѣкъ по
надолу въ подвожіе-то ѱ. Отъ стърна покрай тѣя
хълмове ся зеленеѣтъ лозя, а по на долу кѣмъ
града ся простира полянка пълна съ шатры на
Турскы и войскары. Долу тукъ въ широки-тѣ
размѣстны пѣтища, ходятъ да ся пречѣтъ безчетъ
войскари съ различни другы хора. Селени, отъ
разны мѣста издрани, испокѣсани посърнали отъ
гладъ и отъ страхъ, носятъ ся съ коля болни,
и ранени по болници-тѣ. Другы мекереджіи,
влекѣтъ угрижены военни-тѣ запасы съ поста-
лы-тѣ добытачета по крѣпости-тѣ! На самъ коля
скърцатъ, на татѣкъ хора крещѣтъ, ранени пла-
чѣтъ, конѣ цвѣлятъ и сичко това става и ся движи
подъ единъ гѣстъ облакъ отъ прахъ.

Тукъ по тѣя дългы запрашени пѣтища, тукъ
между безбройно-то това множество ся скыта
чилякъ, просто облеченъ, съ кривакъ въ рѣцѣ, на
рамо му виси празенъ таржикъ; коса му ся видѣше
разрошевена и очи му подуты и зачървени отъ
нѣспаніе. Той ся видѣше, като да неглѣда на
нищо що става около него: страшно-то гърмене
на топове и пукваніе-то на бомбѣ-тѣ, коя пра-

*) На тѣзи табіѣхъ стапа страшно сраженіе (1854) дѣто за-
гинахъ много злочести войскари и отъ двѣ-тѣ страны.